

SỰ SA NGÃ CỦA VUA ĐAVÍT

(2 Samuen 11-20)

Chúng ta mong ước cuộc đời của vua Đavít kết thúc trước khi chương 11 được viết. Thời kỳ hoàng kim đã đi qua những cái còn lại là những ba chìm bảy nổi của tội lỗi và trừng phạt. Trong tất cả Lời Chúa không có chương nào bi thảm và đầy cảnh báo đối với con cái Chúa hơn chương này. Nó kể về sự sa ngã của vua Đavít. Nó giống như nhật thực. Tội ngoại tình và giết người là một vết nhơ kinh khủng trên cuộc đời của vua Đavít. Ông trở thành một người bạc nhược. Thiên Chúa tha thứ cho ông nhưng Lời kinh thánh nói, “Lưỡi gươm không bao giờ rời khỏi nhà ông”. Ông gặt hái những gì ông đã gieo vãi. Chúng ta nhìn thấy mùa gặt trong nhà ông và trong quốc gia.

Nhìn từng bước của việc sa ngã chúng ta sẽ thấy đó là những bước xuống dốc không phanh của vua Đavít.

Trước tiên, ông ăn không ngồi rồi (11: 1-2). Thời điểm đó đáng lẽ ông phải ra chiến trường nhưng ông không đi. Ông ở lại Giêrusalem trong một nơi của cám dỗ. Vào buổi chiều ông rời khỏi giường và đi trên sân thượng. Ông nhàn rỗi, trong tình trạng chán chường cái làm cho người ta dễ rơi vào cám dỗ. Ông nhìn thấy người đẹp Bátseva tắm và con lợn lòng ông nổi lên. Tội đầu tiên của ông là ông đã nhìn. Đừng nhìn vào sự ác. Hãy xin Chúa gìn giữ con mắt chúng ta. Và từ chối thu nạp tội lỗi vào trong tâm trí. Nếu ông chặn đứng cơn cám dỗ từ trong trứng nước thì ông đã cứu ông thoát khỏi thế giới của thống khổ và tội lỗi khủng khiếp. Thay vì xua đuổi nó ra khỏi tâm trí, ông lại ấp ủ nó trong lòng.

Kế đến, ông sai người đi điều tra (11:3). Ông điều tra về người đàn bà này và rồi đón nàng đến. Ông quên đi việc nàng là vợ của một người lính trung thành với ông.

Nhưng bước kế tiếp thì tệ hại hơn rất nhiều – tội chống lại ông Urigia, một trong những người lính can trường nhất của ông. Ông phải trừ khử Urigia. Ông làm cho Giôáp trở thành bạn đồng phạm tội và người cộng sự viên trong việc giết người.

Tội này thành khủng khiếp hơn vì đã phạm bởi một người đứng đầu quốc gia. Người bị giết là người có dấu chỉ được Thiên Chúa yêu quý. Ông ta không còn trẻ nữa. Ông đã trải qua nhiều kinh nghiệm. Sự phục vụ tận tâm của ông đáng lẽ phải được lãnh thưởng chứ không phải lãnh nhận cái chết.

Tại sao câu chuyện bi thảm này được ghi lại trong Kinh Thánh? Nó mang đặc tính của một hải đăng, báo hiệu cho các người đi biển về những tảng đá ngầm nguy hiểm trong biển đời. Không bao giờ nên sao lãng cảnh thức và cầu nguyện. Một giờ ngủ mê đặt đời Samson trong bàn tay của Delila. Đừng ngu dại phạm một tội ngay cả trong tư tưởng. Cửa có thể bỏ ngõ cho một đàn lũ nguy hiểm. Không cần cả một hộp diêm để mỗi lửa, chỉ cần một que thôi đã đủ!

Một năm sau ngôn sứ Nathan đến thăm vua Đavít và kết tội vua. Chúng ta hãy tưởng tượng nỗi bất an trong lòng của nhà vua trong năm đó. Chúng ta có thể đọc thấy sự thống hối chân thành của vua Đavít trong TV 51. Chúa phán với vua Đavít rằng con ông sẽ chết vì tội của ông. Hãy xem vua chấp nhận hình phạt này ra sao (12:13-32). Khi đứa bé chết, nhà vua chỗi dậy và thờ phượng Chúa.

“Nỗi muộn phiền đang sống thì tệ hơn nỗi muộn phiền đã chết”. Cái chết của đứa trẻ là một nỗi đau trầm trọng đối với vua Đavít, nhưng nỗi muộn phiền đang sống mà ông đang cưu mang qua người con yêu Absalom thì chúng ta không thể tưởng tượng nổi. Sự nổi loạn của hoàng tử trẻ này là thảm kịch. Absalom là một thanh niên tuấn tú, nhưng xảo trá. Anh ta phá đổ quyền hành của vua cha bằng sự phản bội của mình. Anh ta đứng ở cổng thành để xét xử như thể mình đang là người cai trị xứ sở. Anh ta đi trên cỗ xe lộng lẫy kéo bởi những con ngựa nghênh ngang. Anh ta trở thành người được trọng vọng.

Qua hệ thống gián điệp anh ta cướp vương quốc của cha mình. Khi vua Đavít rời Giêrusalem, Absalom tập hợp đội quân của mình tại Khépron và khởi hoàn tiến vào kinh thành. Cuối cùng vua Đavít chuẩn bị nghênh chiến với Absalom. Trong trận chiến Absalom bị treo lên cành cây trong rừng vì vương bộ tóc dài của mình ở đó.

Absalom vô tâm và tàn ác. Vua Đavít chịu đau khổ giống hệt nhau trong ngày Absalom chiến thắng cũng như ngày anh ta bị bại trận và bị giết chết. Hãy đọc đoạn vua khóc Absalom khi ông nghe tin anh ta chết (18:19-19:4).

NHỮNG NGÀY CUỐI ĐỜI CỦA VUA ĐAVÍT

(2 Samuen 20-24)

Sau khi cuộc phản loạn bị dẹp tan, Vua Đavít trở lại kinh đô. Những viên chức mới được cất nhắc lên và sự tái thiết bắt đầu khắp nơi.

Chương 21 giúp ta khám phá thành kiến tôn giáo vô nhân đạo nhất. Khi một tai họa xảy đến, dân liền thấy đó là một hình phạt TC giáng xuống; mà nếu đó là hình phạt thì phải tìm cho ra thủ phạm (xem 1V 21:9). Không thể nào nói nỗi trạng này đã hoàn toàn biến mất. Khi có chuyện bất hạnh xảy ra trong xã hội hoặc một tổ chức, thì nhiều người tìm một “con dê tế thần”, thay vì tự vấn lương tâm xem mình có phần trách nhiệm nào trong đó không.

Vua Đavít thu thập vật liệu dự trữ cho việc xây đền thờ và hướng dẫn Solomon xây. Ông mới bảy mươi khi ông qua đời.

Đavít là một hoàng đế và một chiến binh vĩ đại. Ông được xếp hạng chung với Abraham, Môsê và Phaolô. Tinh thần cao cả của ông được biểu lộ cho chúng ta trong các thánh vịnh mà ông viết. Nhưng ông đã phạm tội. Câu chuyện của ông không kết thúc ở đây mặc dầu ông đã thống hối. Đọc lời thú tội nổi tiếng của ông trong TV 51.

Đây là một người sống theo ý Chúa. Chúng ta cần tìm hiểu cuộc đời của vua Đavít để có thể hiểu và xử dụng các thánh vịnh. Chúng ta cũng phải biết tại sao Đức Kitô được gọi là Con Vua Đavít (CVTĐ 13:22-13). Vua Đavít đứng giữa Abraham và Đức Kitô.

Vua Đavít có những lầm lỗi. Ông làm rất nhiều điều sai quấy, nhưng ông đã giữ cho quốc gia rơi vào việc thờ ngẫu tượng. Mặc dầu tội cá nhân của ông thì đáng tiếc, nhưng ông đứng vững như tảng đá cho Đức Chúa. Ông đã phạm tội nhưng ông đã thống hối và cho Chúa cơ hội trừng phạt và tẩy rửa ông. Ông minh họa sự xung đột mà thánh Phaolô diễn tả trong thư gửi tín hữu Roma chương 7. Ông là một đại thánh mặc dầu ông là một đại tội nhân.

Đavít nhận một quốc gia hỗn loạn và thiết lập một triều đại bền vững cho đến thời lưu đày, một thời kỳ trên 450 năm. Không có một chiến binh và một chính khách nào vĩ đại hơn ông. Ông làm cho Israen trở thành thế lực trỗi vượt của vùng tây Á.

Những câu cuối của sách 2 Samuen (24:18-15) kể cho chúng ta về việc vua Đavít mua sân lúa của ông Arauna. Ông xây bàn thờ ở đó. Đây là một việc quan trọng đáng kể vì chính tại nơi này Đền Thờ vĩ đại của vua Solomon đã được xây lên. Trên địa điểm thánh này bây giờ tọa lạc Mái Vòm của Tảng Đá (Dome of the Rock), một đền thờ Hồi Giáo. Đây là một cái gai nhức nhối nhất đối với người Do thái vì mảnh đất thánh thiêng này lại đang nằm trong tay người Hồi giáo.

Đừng cầu nguyện để được những nhiệm vụ dễ dàng. Hãy cầu nguyện để trở nên mạnh mẽ hơn. Sức mạnh to lớn của một người được đo lường bằng sự từ bỏ của người đó. Đây không phải là câu hỏi bạn là ai (who you are), hay bạn là gì (what you are), nhưng là câu hỏi Chúa có điều khiển bạn hay không (whether God controls you).

Hãy tìm hiểu xem điều gì cấu thành ơn gọi truyền giáo? Hiện nay Chúa kêu gọi người ta thế nào?

Thiên sứ của Đức Chúa thường đến khi người ta đang bận rộn (TI 6:11-12).

- Saun đang đi săn
- Đavít đang chăn chiên
- Các môn đệ đang đánh cá.

Bạn nói những người bình thường khác chẳng bao giờ thấy thiên sứ! Sao bạn biết họ không bao giờ thấy thiên sứ? Thiên Chúa nói với con người qua rất nhiều cách và làm ngạc nhiên chúng ta giống hệt Ngài làm ngạc nhiên một nông dân Do thái trẻ, tên Ghít-ôn (Gideon) (TL 6&8).